

אורות השבת

גלוון מס'
1029

**בטאון הרובנות והמועצת הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"**

מנhal מערכת
ר' אברהם טרייקי

פרשת השבוע
מוטות - מסע'

עורך
ר' עוזיאל אדרי

דבר ר' העיר שליט"א

שמחה באומרים ל'

וְהִעֱרִים אֲשֶׁר תַּפְנִג שָׁשׁ עָרֵי מִקְלֶט תַּפְנִגָּה לְכֶם
(במדבר לה, יג)

שש ערי מקלט: מגיד שארך על פי שהבדיל משה בחינוי שלוש ערים בעבר היורדן לא היו קולות עד שנבחרו שלוש נתן יהושע בארץ כנען.
(רש"י)

התמייהה בולטות, מודיע אפוא הזדרז משה להבדיל שלוש ערים עבר הירדן כמאמור הכתוב (דברים, מ) אז יבדיל משה שלוש ערים בעבר הירדן מזרחה ממש', כאשר ייעד שאיו בכם כל ערך עד אשר יתנוספו עליהם שלוש ערים מקלט בארץ כנען. וביוור ר' פלא, שהרי ידועם שלא ארוך כנען, וא"כ מודיע לא הניח את בחירתם לשלשת הערים בידי יהושע.
ברם מכאן למדו רבתינו עד כמה היו המצוות חביבות אצל משה רבינו ע"ה, וכמה הם דבריו השיס' (מכות, ג): "דרש רבי סימאי מאי דכתיב ויהלת ה, ט) אהוב כסף לא ישבע כסף... זה משה רבינו, שהיה יודע שאין שלוש ערים שבער היורדן קולות עד שלא נבחרו שלוש בארץ כנען, ואמר מצוה שבאה לידי אקיימנה". ואמנם אין כאן אלא תחילת מצווה תוך ידיעה שלא יזכה להשלימה, מכל מקום זהוطبعו של אהוב מצוות - להזדרז בשנית המצווה בכל כוחו, כדוגמת האותוב כסף אשר לעולם לא ישבע ממנו.

ופוק חזי לדברי הרמב"ם המתארים בפרק המשניות (אבות ז, ב), אשר ראה בפסוק זה יחדש נפלא בתורה, וזה לשונו: יאמ' איש ממש רבינו ע"ה, משייג האmittות השלם שבשלמים, נסף להו סוף חצי מצות עשה לכל מעולמו ושלימונות, מה ראוי לאשר נצערו פשונותיהם ונתחזקה צערתם ונושנה... וזהו חידוש נפלא בתורה כי יש בו זיורו על מעשה המצאות, עכ"ל. והדברים מודברים بعد עצמס!

אבן לפניו דוגמא מופתית של עבד ה' אשר כל מגמותו הוא לעשות רצון ה', ולכן הוארך לדבר מצוה גם כאשר ידוע לו בודאות שלא עליה בידו להשלימה, יעת כי לא בנטילת שכחה שכך לובו, אלא רק לעשותה רוח לויוצרו נספה נשווה.

ושוב יש לנו ללחוכת מידה זו אצל משה, מדברי האמי' (סיטה ד, א): דרש רבי שמלאי: 'מן פני מה נתואה משה רבינו ע"ה ליכנס לארץ ישראל, וכי לא יכול מפריה היה צרייך או לשבעו מטוביה היה צרייך. אלא כך אמר משה נצטו' נצטו' ישראל שאינו מותקיות אלא בארץ ישראל, אכן אני הארץ כדי שיתקימו כולם על ידי. אמר לו הקב"ה, ככל אתה מבקש אלא לקבל שכר, מעלה אני עליך כאשרם, שנאמר ועשה נג, ים) لكن חלק לו ברבים ואת עצומים יחולק שלל תחת אשר העלה למות נשווה... וכן חלק לו ברבים. שما תאמור לאחרונים ולא בראשונים, תלמוד לו מור ואת עצומים לאחר אשר הבהיר הבטחה מופורת זו שייצאה מפי מלכו של עולם 'מעלה אני עליך כאילו עשייתם', לא נחנה דעתו של משה, והמשיך להשוווק לקיום מצוות אלו בפועל. עד ש齊יה עליו ה' אל תוסיף דבר אליו עוד בדבר הזה'. הנה כי כן לא התפיז משא ומה שהbetticho השיעית שמעלה עליו כאילו קיימים בשלמים כמו אברהם יצחק ויעקב, שכן זהו טبعו של עבד ה' שיאינו מצפה לקבלת גמול על עבודתו ולכן אין מתרצה בכך שייחסבו לו 'יכאלוי' שעשם, אלא רק בעשייתם בפועל תנו נפשו הנכפת'!

ובעין זה מצינו בגמ' (מכות י, א) אורחות דוד המלך ע"ה: 'אמ' רבי יהושע בן לוי, מאיל תכתי' (תחלים קכ, א) שיר המעלות לדוד שמחתי באמוראים לי בית ה' נלך, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: 'רבונו של עולם, שמעתי בני בית הבחירה והוא אומר מות זקון זה ויבוא שלמה בנו יבנה בית הבחירה ונעלם לרגל, ושמחותי. אמר לו ר' היריה, כי טוב יום בחצריך מאלף (תחלים פד, יא) - טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה לפני מאלף עלילות שעמידה בך שלמה להקריב לפני על גבי המזבח'. והלב משותומים, הרי כיידוע דוד המלך עצמו הזכיר את כל הכסף והזהב החדש לבניין בית המקדש, וגם התחלת בהנחת סודותינו, ולא עוד אלא שנותן נשוא להשלים את בנינוינו כמאמר המדרש (במדבר רב' יב, ט) עה"פ (תחלים קלב, א) 'זכור ה' לדוד את כל ענותו'. ועם כל זה כשמי' את כמיהת

דבר העורך

תשלים את עצמן

'זרות הו' (לה, ט). אל האדמו"ר רבי מזאנצ'ז'יניאן, הגיעו שלוש פרשות מוטות - מסע', אולם כלפי חוץ היה האיש הגון ונחמד וגורם לה סבל רב, אולם מזאנצ'ז'יניאן מזולג באשותו לכטול. הצדיק היה הקורא בתורה וכיבדו בעלייתו שישי, וכשהגענו למיללים "זרצח הו'". קרא זאת בדור Dol, עד שחררו כל השומעים. אותו אדם הבין שהרבבי כיוון אליו ברוח קודשו, ומזה השנתנה התנהגו לטובה. מסופר על רבי שמחה זיסל מקלם זיע"א, שככלليل שבת היה נעמד ליד הדלת מזבונן בסידור השולחן ונוי המצעדים ומשבח בתהפעלות את אשתו שטרחה בשביילו. כתוב תלמיד האריז"ל רבי חיים ייטאל זיע"א כמעט שאין מוקם ואפשרות שיווכל אדם לתყון מידותיו, אלא על ידי התנהגותו עם בני ביתו, וכלכל אחד מזמן היטברך אלה הרואה לו להשלים את עצמו.

הכל באה לך ותעוזב

ר' עוזיאל אדרי
רב המרכז הרופאי "סוטוקה"
וכ"ק "שבטי ישראל" שכונה א' באור שבע

לוח זמנים שבועי

יום א' ד' הדือน	יום ב' ד' הדือน	יום ג' ד' הדือน	יום ד' ד' הדือน	יום א' ד' הדือน	יום ב' ד' הדือน	יום ג' ד' הדือน	יום ד' ד' הדือน	יום א' ד' הדือน	יום ב' ד' הדือน	יום ג' ד' הדือน	יום ד' ד' הדือน
שבת קודש (22.7.23)	יום ג' (21.7.23)	יום ד' (20.7.23)	שבת קודש (19.7.23)	יום א' (18.7.23)	יום ב' (17.7.23)	יום ג' (16.7.23)	יום ד' (15.7.23)	שבת קודש (14.7.23)	יום א' (13.7.23)	יום ב' (12.7.23)	יום ג' (11.7.23)
4:24	4:23	4:23	4:22	4:21	4:21	4:20					
4:32	4:31	4:31	4:30	4:29	4:29	4:28					
5:57	5:56	5:55	5:55	5:54	5:54	5:53					
8:35	8:35	8:35	8:34	8:34	8:33	8:33					
9:17	9:17	9:17	9:16	9:16	9:16	9:15					
10:27	10:27	10:27	10:26	10:26	10:26	10:26					
12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47					
13:23	13:23	13:23	13:23	13:23	13:23	13:23					
18:35	18:35	18:35	18:36	18:36	18:36	18:37					
19:46	19:46	19:47	19:47	19:48	19:48	19:48					
20:02	20:03	20:03	20:04	20:04	20:05	20:05					

zoning הדלקת הנרות

- פרשת השבוע:** מוטות - מסע'
הפטרה: שמעו דבר ה'
כניתה השבתה: 19:29
יציאת השבתה: 20:20
רבני ה'ם: 21:14

"שבת מברכין" חpull בימי שלishi בעה"פ 5:20 בבורcker ו-16 חלקים.
ראש חדש מוחמ' בא' ביום רביעי הבעל"ט.

המשך דבר ר' העיר במדור "אורות הקשרות"

העלון טעון גנייה.

אורות הקשרות

האנשים אימתי ימות ויבנה בנו את בית הבירה כדי שנעללה לרגלי, גדלה שמחתו עד שקבע לה מזמור מיוחד - "שיר המעלות לדוד שמחתי באמוראים לי בית הי נלע!"

ונגדולה מזו ש לנו מודרני המדרש (שם), והוא שהמשתוקק לקים המשוחה, אע"פ שלא עלה בידו לקיימה, הרוי זה כמו שקיימה בפועל. וכח חם דברי המדרש. תדע, שלמה המליך בניה את בית המקדש שנאמר הקב"ה מוקפת שכרכו. לפיכך קומת שמים גע ווועט נפשו על הדבר, אין מלכים א-ו, י"ד) ובין שלמה את הבית ויכלחו, אף שבשל שנותן דוד נפשו על בית המקדש שענמר (תהלים קלב, א) מזמור שיר קוף הקב"ה שכרכו אל הכתיבו על שמו, שאנמר (תהלים ל, א) מזמור שיר חוכות הבית לדוד - שלמה אין כתוב כאן אלא דוד, עכ"ל.

ובחוויות בזה זיין השווית לדי את דבריו הנפלאים של השליה הקי אודות קיום המצאות על ידי האבות הקדושים, זוז"ל: רצוני לומר, שהיה בדוקים בתכליות הדבקות בברוא יתברך והוא שים ושמחים לשושות רצון קונים בכל מה שיצווים, והוא מוכנים לההתקלith הנקה בשמוח ובטוב לבב, והחנה זו כמעשה בפועל... ואז בשועשה כן ומוקים בפועל מה דאפשר לו והוא ש ושם בעבודת השווית ומוקן לקיים - הו כי אליו קיים, מאחר שהוא מוקן לקיים, עי"ש. ועפ"ז בארו המפרשים את הכתוב הבהיר פניו והיה תמים, כולם אס תתהלך לפני לקיים המצאות שאינה יכולה לקיים - איזו תהיה יתמים בכל תדרי"ג המצאות - גם במצאות שאין אתה יכול לקיים מיצה ומרור ומוחץ עמלק וכו'. ועיין עוד בעין והבדורי הנשבים של נהגי מולווין (נפש החוים, שער א פרק כא), עי"ש. וזה יתדאנן לכל דברינו!

ונודע בשעריו המוסר דברי היפרקי דרבנן אליעזר" (פרק א) אודות עצם גדלותו של רבבי אילעוז בן הורקנוס, שהיה דורש ופנו מאיירות כארור החכמה וקרנותיו ויצאותו בקרנותיו של משה עד שאין אדם יודע אם ועם ואס לילא. אך עד היהתו בן עשרים ושמונה שנה לא זכה ללימוד תורה, מפני שהוא מוטען בנכסי אביו אשר היה יגידו עשרי מופלג. ועם מצאו אביו בשחואה יושב ובוכה על שלא זוכה ללימוד תורה, אמר לו אביו הלא אתה בן עשרים ושמונה ואתה מבוגר ללימוד תורה. עשה שתי שבשות ולא טעם אשא ותוליד בנים ואומות תוליך ללימוד תורה. עשה שתי שבשות ולא טעם כלום, עד שנגלה אליו אליהו הנביא ואמר לו שיעלה לירושלים ללימוד תורה אצל רבנן יוחנן בן זכאי. כשהגיע לשם, מצאו ריב"ז בשחואה יושב ובוכה, אמר לו בגין מפני מה אתה בוכה. אמר מלו, מפני שלא זכית למדוד תורה. אמר לו מימייך לא למדת קריית שמע ולא תפילה ולא ברכת המזון, אמר לו לאו. אמר לו, עמוד ואלמיך שלושתן..., עכ"ד עי"ש. וכבר תמה אחד מבני המוסר, הרי לפניו חברו מבוגר בן עשרים ושמונה שעדיין לא למד אפילו קראת שם, תפילה וברכת המזון! וא"כ בצד נשלח עי"י אליו הנביא למד תורה בישיבת רבנן יוחנן בן זכאי, אשר העידו על קטעי תלמידיו שהיו בקיאים במשמעות מרובה, וכי מה יעשה תלמיד כזה בחברת האריות הללו, האם זה המקום הרואי למדוד בו קו"ש ותפילה... אתמהה! ברם לכשנתבונן נראה שאין מקום לפילאה זו כלל עיקר, שכן דעת אליהו הנביא, שתלמיד המשותק כל כך למדוד תורה עד כדי בכוות ותענית של שתי שבשות, ודאי שעידי לו גדורות וכבר עכשו ראיו הוא לימנות בין תלמידיו של רבנן יוחנן בן זכאי!

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבות והמוסעה הדותית באר שבע
מחלקת הקשרות

הסורה ההשאהה

"רג'יס לב הסיטו"
רח' יצחק בן צבי ב'ש

**ואהוים אין לנו שום ב'קוח ואחריות
על המוציאים הנונכרים בעסק הנ'ל**

לקאים בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
 לרפואת הרה"ג יוסוף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות הפרשה

הנקמה שלך תא

ונקים נקמות בני ישראל, לתת נקמתה ה' במדין' (לא, ב-ט). כתוב במדרש תנומה הקב"ה אמר נקמת בני ישראל מאות המדיינים, ומשה אמר נקמת ה' במדין. ומפני מה שינה, אמר משה ריבון העולם, אם היו ערלים או עובדי זורה או כופרים במצוות, לא היו שונאים אותנו ולא רודפים אחרינו, אלא בשל תורה שנותת לנו שונאים אותנו. לכן, הנקמה שלך היא.

הנקמה של פפי

ונקים נקמות בני ישראל, לתת נקמת ה' במדין' (לא, ב-ט). מבאר הילקוט לי יצחק הקב"ה, החփ ומודדק בכבודם של ישראל יותר מלבכו, אמר שלוחות מדין היא נקמתה זו ישראל, ואילו משה המדקדק יותר בכבודו של מקום, אמר שלוחות מדינה זו הנקמתה זו.

חיבתם של ישראל

ונקים נקמות בני ישראל, לתת נקמת ה' במדין' (לא, ב-ט). מבאר הרא כתוב רשי"י שהעומד כנדי ישראל עומד נגד הקב"ה. בוא וראה כמה גודלה חיבתם של ישראל לפני המקומות. הלא מודרך כאן ביהודים שנותו במגפה או על די דיני ישראל בעזון בנות מדין ובווען עבדה זורה. ועליהם הכתוב אומר שעומד נגד הקב"ה.

כל פניות ונפניות

היחלו מאיתכם אנשים לצבא' (לא, ט). מבאר רבינו שמחה בונם מפרשיסחה זיע"א כשיהודי רוצה להיות חייל בצבא של הקב"ה עליו לקים "היחלו מאיתכם התפשטו מעצימותם, הפיקעו מותביבם את כל הפניות והגניות העצימות לטאת מלן גנעה ופיה פרטית, ואז תהיו "אנשים לצבא", אנשי חיל קרואין חילים בצבא ח'.

הפטחות של פניהן

ויקוץ משה על פקיוי החול, שרי האלפים ושרי המאות, הכאים מנצח המלחמה" (לא, ד). מבאר ה'העמק דבר' הצע"ב מוואלה"ין זיע"א אלו רואים מה היא חכמתו של מהיגר ששמה רבינו ע"ה לא קצף על פינחס, מפני החbold. כשם שלא נתק挫 משה על אהרן במעשה שער החטא, אלא על בניו, אף כאן לא קצף אלא על השרים העומדים לפקודת פינחס.

הסתלה לפצת מחרדות

וישעו מחרדה וחנו במקהלה" (לא, כה). אמר רבינו מיר פרומישלאן זיע"א לפעים, שאני עומד להתפלל, ואני מתבונן מי המתפלל ולפני מי הוא אוחזות אותו אימה ורעדה, עד שאיני יכול להתפלל לומר אפיו מילא אחת. התבוננתי בדברים והגעתי למסקנה שאני עצמי איינני יכול להתפלל במצב זהה, אבל יש עזה להצטרך למניין יהודים שעומדים ווותפללים לפני הברא, וזה היחיד נשעה שער הפתעה לחדרה וליראה הוא להתפלל במקהלה ישראל.

סודות המתים

'אה מסע' בני ישראל' (לא, א). מבאר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א בכל אחד ואחד מישראל יש מ"ב מסעות במשך שנות חייו, מ"א'שר יצאו מארץ מצרים" שהיא הלידה, ולאחר כך שאור המסעות, עד שהוא מגע לארץ החיים העולמית.

משמעות לפensus

'אה מסע' בני ישראל' (לא, א). מבאר הרא כתוב רבי חייב לחזור לצאת מצרים' הפרטית שלו, מצריו ומגלוותיו של אישים, ולהגיע לארץ טובה ורוחבה. אך גם כאשר האדים יצא ממצרים' עליו לזכור של גבי מדרגה עליונה יותר, הרי דרגתו העcosaות היא 'מצרים'. עליו לצאת אפוא למושיע נוסף, וכך הוא חייב לעלות מחול אל חיל, בעלייה מותמדת.

האות התסורה רטמת

'אה מסע' בני ישראל' (לא, א). מבאר ה'האבת תורה' בכל פרשת המסעות לא כתובה אות ז'. נראה שהרמז בזה הוא שלא נסעו בז' השבעי בשבת, ועוד רמזו שלא היה ישראל צרכיים בדרך מסעם לשום כל זין.

משמעות לאיתם

וישעו מסות וחנו באיתם' (לא, ג). מבאר ה'היעטורי תורה' כמשמעותיימי הסוכות, אחרי קרוב לחודשים של ימי סlichot ורוחמים וימים נוראים, תשובה, תפילה, צדקה ומעשים טובים היהודים יוצא מזוקק ומוצרף, נקי מכל חטא, וכוכס ליאז אitem וניקתי מפשע רב'.

משמעות פפסו חצר

וישעו מקברות התאווה וחנו בחצרות' (לא, ג). מבאר רבינו יצחק מורה זיע"א כדי להתרחק מן התאווה, העזה היא להיות חדור ברעין שהעולם הזה אינו אלא חצר, שדרך עוברים אל הבית הקבוע, העולם הבא.

אורות ההלכה

השובות הלכתיות משלחנו של מורנו המורה דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות ימי תשעה באב

**הילולא צדיקיא
כ' תמוז**

**כ"ק האדמו"ר
רבי אלעזר
abbochziora
צוקלה"ה**

מוסר השכל שנשמע מעפי

**כ"ק האדמו"ר ורבי אלעזר אבווחזירא צוקלה"ה
והובא בספר "פָּקוּדַת אֶלְעָזָר"**

צער גלות השכינה והחרובן

תיקון חמות באפר שניהה חדש

באחד הפעמים רביינו דיבר על המעללה לעבד את די בהצנע לכת, ולא לפרסם דרכיו ומעשי הטובים לעשוטם בפני אחר. והויסיף לדבר שבוטתו ואבותו האבותינו הצעינו במעלה זו שהשתדל להסתיר מאחרים את דרכיהם בעבודות די, ובין היתר סייר על מוויא האדמו"ר רבי מאיר זצוק"ל שהיה משתדל שעבודות די שלו תהיה בהצנע לבת, ולודוגמא אמר שאיפלו אמרית תיקון חמות שהוא צער על גלות השכינה והחרובן היה אומרו בהצנע ובכיה ובהנחת אפר על ראשו בעת אמרית חמות. והויסיף רביינו שמו"יא היה מקפיד באמירת תיקון חמות שיהיה עם הנחת אפר על ראש, וכשהיה צרך לנסוע ולהיות חוץ מהבטי, הרבנית ע"ה הינה מכינה לו שkit עט אפר, והיה לוקח את השקית ומhabיבאה בבגדיי כמו ארנק כסף כדי שייהיה מוכן אצל האפר במקומות שאמור לעוד תיקון חמות, וגם במקומות האחרים היה משתדל להיות שיהיה בהצנע ולא בחיננו בו. והויסיף רביינו שרבעינו מאיר היה מתייחס לאוטו אפר כדבר שבקדושה, שעד כדי כך היה נזהר שלא להכנס עט אפר לשירותים, והיה אמור היאך יתכן דבר שנתייחד לזכור על ידי אחד בבית המקדש המקודש ביותר, היאך אפשר שלא לנוהgo בו קדושה כיאה לקדשות בית המקדש. ורביינו הויסיף, ראה מה הבדל בין דורות הראשונים לדורות האחרונים, בדורות האחרונים ראה לפניו סיטה למדה דואגים זה אם לקחו את המצלמה וכדי, אבל להזכיר תיקון חמות או אפר על תיקון חמות מאן דכר שמאי, כי דורות ראשונים בראש מעיינם היה הצער והכאב על גלות השכינה וחורבן המקדש, ורקום נסייעתם הם דאגו שלא ישכחו לקחת האפר ולא סtems אפר אלא בעיניהם זה היה כבר בჩינה של "האפר הקדוש".

הנוגת הבבא סали בתיקון חמות

ב*הילולא הבבא סали* ד' שבט דיבר רבינו על מעלוותיו, ובין היתר על כך שהאדמו"ר רבי ישראל אביחצירה ז"ע"א הצעין באහבת ישראל, וכאב את כאב והשתתף בצערו של כל אחד ואחד. וועל הכל צער השכינה היה תמיד למול עינו, והיה מזיל דעתות כמ"ס על גלות השכינה. ולא עבר ליליה שלא ערך תיקון חמות ובונסח הירה מניה כמות של אפר. וסביר לרבעינו כי לאדמו"ר בבא סали אלא היה מניה כמות של אפר. וסביר לרבעינו כי לאדמו"ר בבא סали היה ספר שהיה מספר אותו בקביעות והיה משתדל להסתperf לעתים תכופות שלא יהיה לו הרבה שיעיר. ועם בעת שהיה צרייך להסתperf הספר לא היה בעיר ורבעינו צער עעל כך שאין יכול לנקנות מראש חודש אב. מכל מקום אם הומינס קודם ראש חדש ונראה שאסור לעיבתו אחר ראש חדש ואס לא יקבלו לרשותו יהא הדבר כורך בהפסד ממון כגון דמי איכsson, מותר לקלם לרשותו גם אחר ראש חדש. ש- האס מותר ללבוש בגדים חדשים נימים אלו?

**יה"ר שזכות מ"ר ועט"ר זצוק"ל תעמוד בכל עם ישראל
אמן ואמן.**

ש- מה שמעות דברי המשנה "משנכנס אב ממעtin בשםחה"? ת- מרראש חדש אב ועד אחר התעניית, ממעtin בשמה. והיינו שאון לעסוק במסאו ומתן של שמחה, כגון רכישת כלים חשובים ותכשיטים או שאור כרכבי חופה וכדומה. אבל משא ומתן שאינו של שמחה אלא לצורך פרנסתו יש אומרים שגם בהם ציריך למעט עד כדי פרנסתו בלבד, ויש אמרים שבבם אין ציריך למעט כל ועובד במלאתו כדרכו. והמנוג להקל בזה בדברי המקילים, מפני שבזמן הזה הכל נהשכundi פירנסתיו. כמו כן אין לבנות או לשפחן בנין של שמחה, כגון עבוזות סיוד וצביבה או התנקת כלים טנייטרים ואחריו קרמיקה וכדומה, אפילו אם התהילה קודם וראש חדש אב. אבל שאר עבודות ביה ושייפוצים שהם לצורך דירתו, כגון הרחצת חדרים אס התהילה קודם ראש חדש אב, ימשיך בהם גם אחר ראש חדש, אך לא יתרחיל בהם גם אחר ראש חדש.

ש- המבצע עבוזות צביבה וכיור בדרכיו באמצעות קבלן, האס צריך להפסיק משנכנס חדש אלו?

ת- אם הקבלן יהודי, צריך להפסיקו, ואפילו אם הקבלן עני הצריך עבודה זו ולפרנסתו הדוחקה. מפני שיוכל לעסוק במלאות שיפוץ אחרות המותרים בימים אלו, כמובן לעיל. אך אם היה הקבלן נכרי, אין צריך להפסיקו אפילו בתעשה באב עצמו. ומכל מקום אם יוכל לפיסו בפייזו מועט כדי שימתין עד אחרי תשעה באב, תבוא עליו ברכה.

ש- האס מותר לערוך שיפוצים בבית הכנסת בימיים אלו? ת- מותר לעורך בבית הכנסת כל סוג השיפוצים אפילו בשבוע של תשעה באב, כולל צביבה וכיור, בגין שהחילהו בהם קודם ראש חדש אב ובין אס אלו, מפני שהוא מצווה דרבנן. כמו כן מותר להתחיל בכינוי מעקה לדירותו הפרטית, אפילו בערב תשעה באב, מפני הסכנה. וכן כל כיצא בזיה.

ש- מי שלא קיים מצוות פרו ורבו, האס מותר לישא אשה ביוםים אלו? ת- אם מונע מעיר הדין מותר לישא אשה לצורך קיום מצוות פרו ורבו גם בימים אלו, מכל מקום אסור לישא אשה מראש חדש אב, מפני שאיןו סיכון טוב. ועל כל פנים, מותר לאיש אשה נס בשבוע של תשעה באב, פון יקדרמו אחר ברחמים, ובבלבד שלא יעשה סעודה אלא כיבוד קל.

ש- האס מותר לרכוש או לתפור בגדים חדשים ביוםים אלו? ת- המנהג להחמיר שלא לתרוף בגדים חדשים מראש חדש אב עד אחר התעניית, אפילו שאין בעדתו ללבושים אלא לאחר התעניית. והוא הדין נעלמים ושאר בגדים שאינם חשובים כל כך, אף על פי שאין מברכים עליהם שהחינו. ברם יש מקום להקל בזה אם נתקאים אחד מכל האופנים הבאים:

א. אין שהות לנקנות אחר תשעה באב, כגון בני משפחות החתן והכלה הרוצחים לרכוש בגדים לצורך החתונה האמורה להתקיים מיד אחרי תשעה באב.

ב. יש חשש פן לא ימצוא את הבנד המתאים לטעמו או למידותין. ג. ווכש את הבנד מבצע הויזה, ויש חשש פן ותירוק אחריו תשעה באב. ד. אם התופר מתרפנס ממלאה וזה והחיל בתרפיה קודם ראש חדש אב, מותר להמשיך עד בשבוע של תשעה באב. ואם היה עני בזיה רשות שאין לו מה לאכול בלבד מלאה זו, יכול להמשיך בתפירה עד התעניית. במה דברים אמורים לבני משפחות החתן והכלה או שאור אנשים, אבל החתן עשוו שלא קיימים מצוות פרו ורבו, מותר להרשות בגדים חדשים לצורך חופטם בכל אופן אפילו בשבוע של תשעה באב.

ש- האס מותר לרכוש כלים או רכב בימיים או רכב ביוםים אלו? ת- לפי הוראה לא אסור רפסוקים אלא בגדים חדשים, אך כלים חדשים מותר לנקנות ביוםים אלו. במה דברים אמורים בכלים שאינם חשובים כל כך, כגון כליל בית ומטבח וכדומה. אבל הרויטים ששמח בהם כגון גונג שלוחן ואורון או רכב אפיקו ישן (למעט רכב מסחרי) וכדומה, נראה שאסור לנקנות מראש חודש אב. מכל מקום אם הומינס קודם ראש חדש והניעו לביצתו אחר ראש חדש ואס לא יקבלו לרשותו יהא הדבר כורך בהפסד ממון כגון דמי איכsson, מותר לקלם לרשותו גם אחר ראש חדש.

ש- האס מותר ללבוש בגדים חדשים נימים אלו? ת- מכל מקום מיעיר הדין אין לבוש בגדים חדשים רק בשבוע של תשעה באב, מכל מקום המנהג להחמיר בזה מואש חדש אב. ודבר זה אכן תלוי כלל בברכת "שחחיניין", לפיכך אסור ללבוש בגדים חדשים אפילו על גלים חדשים. שאין מברכים עליהם היינו. וכן אסור לעול על גלים חדשים. וכמו כן אין להזכיר לבושים אפיקו בשבת.

הרפואה והחצלה

בארמון המלוכה דאגה רבתה. בזו היהודה של המלך חלה במחלת קשח והרופאים לא מצאו לה חורפה. מלך אלג'יר היה מלא דאגה. כל ענייני הממלכה נדחו, ואת מקומו תפסה החדרה לשולם הנסיכה. הגיע יצא מאת המלך כי מי שיביא לידי רופאות בתו יעירו המלך עשור רב.

באותם ימים, לפני למעלה משש מאות שנה, הגיע לצפון אפריקה הצידיק והמלומד בניסים רבי אפרים גאנקו. אך בסן ניצל מפערות הנזירים בארכ' מולדהו, ספרד, לאחר שלוש קהילות קדושות ומופוארות, טולחו, עיר מולדתו, סבilia, וקורובנה, נתבחה.

ידו של רבי אפרים נפגעה ושותה דם, והפורים החשבו למת. כשיוכן, הצליח להימלט, ונדר מעיר עד שעלה על אגניה השפילה למורוקו. הוא שהה זונימה במרוקו, ומשם עבר לאלג'יר, לעיר הוניאן, ואוותם ימים סבלו היהודים מודיפות. נאסר עליהם להתגורר בערים מסויימות, ובון עיר הבירה א. תלמסאן.

כאשר נודע על מחלתה המסתורית של המלך החליט רבי אפרים כי זו שעת החשש לדרוש שם שם ברבוס. וכך להביא ישועה עמו. הוא בקש להיפגש עם האקיי המקורב אל המלך, ולמסור לו כי הוא מוכן לבוא לתלמסאן, ובעוותה ה' עלה בידו לרפא את בתו.

אחרי ביקורי הרופאים הרבים היו המלך והמלכה מיוואשים למדרי, והוא מוכנים לתלות את תקוחתם בכל דבר העשוי להביא לבם רפואה. העצמו של הרוב התקבלה בשמה והוא הומן לבוא לתלמסאן.

הרב בא אל הארמון ועמו יהודים שלחן לעזרה. המלך קיבל את פניו בחום וככבוד ונגיש עמו אל חדרה של החוליה. בטרם נכנס שאלו המלך: "האמנים תוכל לרפא את בתاي? רואה אני שבאת בליך ואיך רפואה לא באבא עמך!?"

הברט רבי אפרים מלך אמר: "ה' הוא הרופא כל בשא, והוא ישלח רופאה לבתך. אני הגני שליח לבך. אלום אתה אבקש מוך - להוציא כל איש מהדר החוליה. רק אני ינערוי נישאר בחרור".

הסכים המלך לבקשת הרב ויצא והותיר בפנים רק את הרב ועוזר. הוא והמלכה נתרשו מואהורי הדלת.

התΚרב הרב לМИיטת הנסיכה וראה כי היא שוכבת בעינויים עצומים ואני מוביל להביבה. הוא הרים את ראשו כלפי מעלה ושפרק תפילה בראשית עמוקה ליביו, שיעשה ה' למען עמו ורפא את בת המלך. לא עברו רגעיים אחרים ופתאום זהה החוליה ופקחה את עיניה.

מייהר רבי אפרים לפתח את הדרת וקרא להווים להיכנס. לתרומתם העצומה פנה אליהם לפטע הנסיכה

אורות עוגן שבת

המקלט מהחמי קראאת שמע

יש ערי המקלט (לה, ח). מבאר ה'יאות ישראלי' רבינו הושע העשיל מאפטה זיעיא אלה שיש תיבות שבstock 'שמע ישראל' כי אלוקינו ה' אחדי', שבהן צריך אדם מישראל למצוא מקלט בטוח לרוחו הנבוכה בכל עת ובכל רגע. וועליהם תננו ארבעים ושתיים עיר' אלו ארבעים ושתיים תיבות שבספרה הקטנה בקריאת שמע וואהבת' שעל דין האדם משעב את כלו לעובdot ה'.

על מני שטחה מים מדשימים

יש ערי המקלט (לה, ח). מבאר ה'ש' שמואל' למה נקבע מקלט הרוץ בערי הלויים דווקא, מפני שהרוצח, שkipה חייו של אדם, אף הוא איבד את חיותו, מידת קנד מידה. אך מאחר שהזה היה בשוגנה, המכאי לו הקב"ה תקנה, שישתפח ללוויים בעיר המקלט, ועל ידי זה ישיג חיים חדשים. כי בעבודת הלוויים היא בשיר וזמרה והתלהבות של שמחה, ולכן היא מקורה החיים, ואפשר לשאוב חיים על ידה.

תיקון בשליטה קווט

יש שפטו העדה, והצילו העדה, והשיבו אותה העדה אל עיר מקלטיו (לה, כד-כח). מבאר הרבי העולם נברא על ידי שיטות מידות הדין עם מידות הרחמים, ייונו על ידי שלושת הקווים חסד, גבורה, תפארת. ואף בתקון ובנין העולם קטע' שנאבד' על ידי הרג נפש בשוגנה כך ישפטו גבורה. והצילו חסד. יהשיבו כפרת ותיקון החטא על ידי גלות תפארות, הכו האמצעי, המשלב חסד וגבורה.

האלת פמימה

יש ערי המקלט (לה, ח). כתוב ספר החינוך ומה נצטו לשלח מכח נפש בשוגנה מעירו ולהשיבו עיר מקלט, שער הגולות שכולן כמעט צער מיתה. האדם נפרד מאהוביו ומארכ' מולדתו ושותן כל ימי ערים.

מננה פלטמת

יישב בה עד מות הכהן הגדולי (לה, כה). מבאר האברבנאל הכהן הגדול היה הסמכות العليונה, ובמידה מסוימת אף לעמלה מזו של המלך, ובשעה שמות הכהן הדול ומשחו אחר במקומו, נהגו כמנגה מלכים, והוא מכיריים על חנינה כללית.

הנידת מטשפנטם

כי אני ה' שוכן בתוך בני ישראל (לה, לד). מבאר ה'הנינו הניצץ האלקי המחייב את נפשו של אדם. גלו לאדום, כאדם שעשה מעשה אחדום, שכינה עימוחם הרוי הוא מוריד וממשיך לשם ניזץ אלקי זה.

לשאלת רבים

עקב פניות רבות של תושבים הרינו להזכיר כי כל עסק מכל סוג שהוא אשר אינו מחזיק תעוזת כשרות מקורית בתקוף עם חתימה וחותמת בצייר הלוגרומה אינו עומד תחת פיקוחינו ואין לנו אחראים לנעשה במקום

הבהרה

אינו גותם תעוזת כשרות לעסק אשר פועל ומתנהל בבית פרטי

אי לך: כל שירות מזון מכל סוג שהוא שיזואים מבית פרטי

אינם עומדים תחת השגチינו ופיקוחינו ואינו אחראים לכל הנעשה במקום

חוּבָה לְדוֹרֶשׁ תַּעֲזֹת כִּשְׁרוֹת מִבְּעֵד עַסְקָה הַמְזָדָן

ידע הציגו להיזהר ולהישמר

ברכה רבתה
מחלקת הכתנות

שבת שלום!

